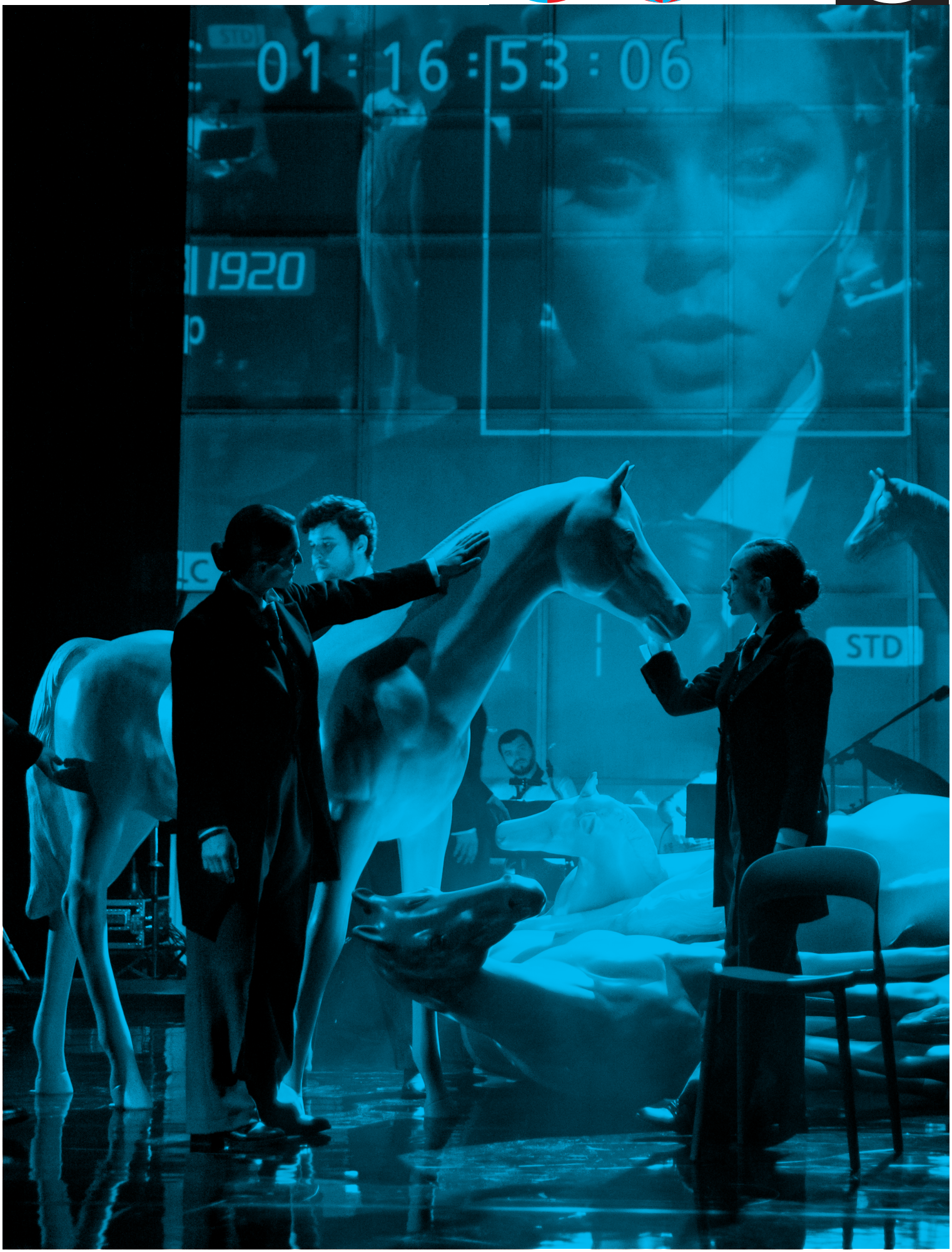
Hadrián 08

26/6/2026

R #31

REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři!

Tak už jdeme do finále. Poslední festivalový den vybízí k ohlédnutí a bilancování, i když je to trochu zrádné, protože i páteční program nabízí tolik představení, co by na jiných festivalech vystačilo na několik dní. Když se snažím vybavit si, co vše jsem na Regionech viděla, přijde mi, jako bych tu byla minimálně měsíc.

Možná už vám přijde otravné, jak se na stránkách zpravodaje neustále někdo pozastavuje nad šíří festivalové nabídky. Jenže není to prostě fascinující, že to všechno běží bez větších zádrhelů? Osm dní v kuse od rána do noci, na několika místech zároveň a takřka nepřetržitě?

Zkuste si do detailu představit kolik práce, kolik času, kolik lidí za tím stojí. Vybrat a poskládat program a pak i detailní harmonogram, sehnat peníze, sestavit rozpočet, komunikovat s umělci a soubory, s městem, krajem, s médii i se sponzory, vztyčit několik šapitó a další festivalové infrastruktury, stavět a bourat scénografie, všechny ubytovat. Nezapomínejme na úklid a údržbu, řidiče, dále je tu v dnešní době neopomenutelná oblast propagace, sociálních sítí, PR, akreditace a péče o hosty, dále také divácký servis, tedy pokladny, informace, uvaděčstvo… Kromě pravděpodobně veškerého stálého zaměstnanectva organizujících institucí se zapojuje mnoho externistů a externistek a dobrovolnictva. Fotografové a fotografky, studentská sekce zajišťující debaty u *Kitchen Table*, další lidé, kteří vedou kreativní dílny a workshopy, celý hudební program, obsluha stánků s občerstvením, security, IT servis, grafika, překlady, výroba všemožných doprovodných tištěných materiálů, merch. A to určitě zdaleka není výčet kompletní.

A to vše ve jménu divadla. Nechci se tu přehnaně dojímat, ale že tolik lidí investuje svůj čas a energii do divadelního festivalu, a to ještě na samém sklonku divadelní sezony, kdy jsou pomyslné baterky už v dost kritickém stavu, značí, že jim to asi musí dávat smysl. A aby ne. Festivalem žije celé město a zdaleka to nejsou jen hlasité hloučky podnapilých, jak by se těm skeptičtějším mohlo zdát, ale i ti k místnímu festivalu patří. Lze je vnímat jako daň za to, že má celá akce ohlas a zvuk a táhne širokou veřejnost. Část za pivem a hlasitou hudbou, ale mnoho jiných za inspirativními inscenacemi a dalším kulturním programem. Královéhradecké Regiony se neuzavírají do divadelní bubliny, jako mnoho jiných festivalů, ale cíleně budují své místo v srdci svého města i jeho obyvatel.

Tak velký respekt všem za jejich poctivou a nadšenou práci a díky, že redakce Hadriánu mohla být znovu u toho!

Veronika Švecová

Glosa

Zážitek nemusí bejt hezkej, hlavně když je silnej

Od svého otce jsem několikrát v životě slyšela heslo: Zážitek nemusí bejt hezkej, hlavně když je silnej. Obecně mám pocit, že je to poměrně známá formulka, kterou téměř s jistotou zaslechnu ve chvíli, kdy ji slyšet nechci. Povětšinou je komentářem k vyprávění obsahujícímu větší či menší katastrofu.

Myslela jsem na ni ve chvíli, kdy jsem včera přijížděla do Hradce (musela jsem si pracovně odskočit z festivalu do svého divadla) a v tom šíleném horku se najednou vlak zastavil. Pan průvodčí přichází do vagonu, v té době ještě s příjemnou teplotou regulovanou klimatizací, a oznamuje nám, že lokomotiva má defekt a nevíme, jak dlouho budeme stát v dohledu zastávky Nové Město nad Cidlinou. Po tři čtvrtě hodině ve vagonu s nervózními lidmi, únavou a klimatizací, která přestala během našeho nekonečného čekání fungovat, to opravdu nebylo hezký. Ba naopak. Topila jsem se ve vlastní šťávě a pozorovala, jak někteří cestující nenávistně koukají po panu průvodčím, jako by tu lokomotivu rozbil vlastníma rukama. Byl tak dobrovolně vystaven nepříjemným poznámkám hulváta s pivkem v ruce, zmateným cizincům, paní přebírající velení krizového štábu, protože: Všichni tady umřeme! Koukám kolem sebe a představuji si, jak naproti mně stojí můj taťka, kouká na můj orosený obličej barvou připomínající krunýře uvařených garnátů a pronáší své obligátní: Zážitek nemusí bejt hezkej, hlavně když je silnej.

A já se ptám. Kdo to sakra vymyslel? A co to znamená? A proč se to říká? To mě má povzbudit? Nebo snad pomoct? Nesouhlasím! Chci hezký zážitky. Klimatizovaný vagóny. Lokomotivy jedoucí na čas. Počasí, které mě zaživa negriluje.

Počkat. Ale u divadla to vlastně funguje. Protože mnohem raději uslyším nebo řeknu: Bylo to silný!; než: Bylo to hezký…

Tak tedy spoustu silných divadelních zážitků!

Adéla Kalusová

Tip dne

Jak malé dítě je příliš malé na to, aby mohlo do divadla? Žádné! V podstatě stačí ukončené šestinedělí a už můžete vyrazit za kulturou! Inscenace pro ty úplně nejmenší se obvykle nazývá batolárium, ale nemusíte čekat do batolecího věku, Loutky bez hranic na Regiony přivážejí inscenaci pro děti už od dvou měsíců! Hraje se dokonce dvakrát, tak vyražte, *Na dvorku* bude podívaná pro všechny!

Veronika Švecová

Anketa

Co může divadlo říct jinak než média, politika nebo sociální sítě?
Na sociálních sítích se hlavně reaguje. V divadle se dá ještě poslouchat. Věci tam stále mají svůj čas, i když i divadlo se samozřejmě vlivem vnějšího světa zrychluje.

A kdy jste se naposled cítili divadlem skutečně oslovení?
Už nevím, co to bylo za představení, ale pamatuju si, že jsem pak kvůli němu cítil potřebu zavolat tátovi. Něco se ve mně hnulo.

Petr,
návštěvník festivalu

Představujeme divadelní profese

Light designer/ka

Navrhuje světelný koncept inscenace a určuje, jak bude jeviště v jednotlivých scénách nasvíceno. Světlem modeluje prostor, rytmus i náladu představení a pomáhá divákovi soustředit pozornost na to podstatné. Během zkoušek hledá správnou intenzitu, barvu i načasování světelných změn.

Oblíbená věta: „Ještě to zafokusuju."

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Julie Růžičková
Anna Seifertová
Štěpán Truhlařík

Jazyková korektura
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Dětská stránka
Jana Nechvátalová
Nikola Iljučoková

Foto
Lukáš Veselý
Ester Šebestová
Jan Šmída

Produkce
Barbora Kalinová

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Tisk
Martin Sedláček

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Pořadatelé
Organizers

Generální partneři
General partners

Hlavní partneři
Main partners

Hlavní mediální partner
Main media partner

Iva Moberg: Opravdovost a přítomnost je víc než všechny naučené dovednosti

- Iva a Kjell Moberg oba absolvovali Katedru alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU.
- Od roku 2001 společně s Alexem Byrnem vedou mezinárodní divadelní soubor Divadlo NIE (New International Encounter), který působí v Česku, Norsku a Velké Británii.
- Ve své autorské tvorbě propojují fyzické a vizuální divadlo, storytelling a živou hudbu s důrazem na silná, autentická témata pro mladé publikum.
- Divadlo NIE je držitelem prestižních ocenění, včetně celosvětové ceny ASSITEJ za uměleckou excelenci, britských Herald Angel a Total Theatre Award či norské Hedda Award.
- Umělci tvůrčího kolektivu Divadla NIE pravidelně tvoří po celém světě, přičemž neustále udržují a rozvíjejí úzkou spolupráci s českou divadelní scénou.

Vaše divadlo má kanceláře v Česku, Norsku i Velké Británii. Jak moc je pro vás v této mezinárodní síti důležité právě české prostředí a jak zde aktuálně fungujete?

To, že působíme i v Čechách, je pro nás nesmírně důležité. V posledních zhruba čtyřech až pěti letech je naše aktivita v Česku několikanásobně větší. Máme zde produkci, vytváříme nové inscenace, pravidelně hrajeme v pražském Paláci Akropolis a v Arše+, hrajeme v regionech, navštěvujeme festivaly. Další srdcovkou je i naše dlouholetá spolupráce s Divadlem Drak.

Divadlo NIE letos slaví 25 let. Jak moc jsou pro vás vaše tehdejší začátky stále přítomné a inspirující i po všech těch letech na mezinárodní scéně?

Určitě ano. S Kjellem a Alexem, se kterými jsme v roce 2001 naše divadlo založili, spolu pořád tvoříme, jádro divadla je stejné a máme silnou tendenci pěstovat dlouhodobé pracovní vztahy s účinkujícími. Ale to hlavní, co nám z kořenů zůstalo, je potřeba svobodně pracovat. Když se projekt rodí, člověk neví, jak dlouhé to bude mít trvání. Nemyslela jsem tehdy na to, že to budu dělat celý život, ale že to musí být dobré, protože kdyby nebylo, tak to dělat nechci.
Jak vlastně probíhá vyhledávání nových spolupracovníků do vašeho mezinárodního týmu a jaké příležitosti k seznámení mladým tvůrcům nabízíte?

Nikdy jsme neměli rádi klasické konkurzy, ty v podstatě neděláme vůbec. S novými lidmi se seznamujeme hlavně během workshopů. Často hledáme i mezi absolventy uměleckých škol. Pořádáme nepravidelně workshopy různé délky, včetně jednodenních, které jsou zdarma jako taková seznámení a sdílení pracovních postupů. A občas se stane, že z takového workshopu někoho oslovíme s nabídkou spolupráce.

Jak náročné je mít pod sebou organizaci, která funguje napříč několika zeměmi?

Je to krásné a občas velmi složité. S prací v nezávislém uměleckém souboru přichází i to náročné – kromě milované práce na scéně musíte sedět stovky hodin v kanceláři, starat se o scénografii, chod organizace, psát žádosti a obhospodařit veškerou administrativu. Ale je to něco, co jsme si sami vybrali a děláme to rádi. Tento způsob práce přináší sice velkou zodpovědnost, zároveň v sobě ale nese cennou svobodu.

Na festival REGIONY vezete projekt *Můra – Trochu světla ještě zbývá*. Inscenace kombinuje pět jazyků zcela bez titulků. Není to risk, postavit diváka před tolik jazyků? Jak pracujete s tím, aby divák rozuměl, i když neovládá norštinu nebo islandštinu?

Inscenace je úplně čerstvá, těšíme se na reakce diváků v Hradci. Zatím máme jen zpětnou vazbu z premiéry v Praze a v Oslu. My se v našich inscenacích snažíme dosáhnout i úrovně, která je nad jazykem. Doufám, že i ti, pro které je znalost cizího jazyku slabší, si z představení něco odnesou. Navíc během představení pracujeme s překladem přímo uvnitř do češtiny, takže docela dost věcí je vysvětleno. Spousta věcí se tam děje nad slovem, přítomnost a kontakt s divákem je podstata.

***Můra* se opírá o slovanskou mytologii a zároveň o skutečné osudy tří mladých lidí v Československu 30. let minulého století. Jak na toto historické téma reagují herci z ciziny nebo samotní diváci? Našli jste v těch příbězích něco univerzálně evropského?**

My se stabilně věnujeme práci se skutečnými příběhy. Pracujeme s nimi tak, aby skrz ně nebylo osvětleno jen to, co se odehrálo v určité době, ale aby nám ten příběh připomněl něco, co žijeme teď. Osudy tří lidí, kteří se narodili v roce 1928, se sice odehrávají ve 30. letech 20. století, ale naším přáním je, aby si diváci uvědomili, že ty věci se dějí i dnes. Dnes jsme svědky genocid v různých částech světa a v mnoha zemích zároveň sílí fašistické a extremistické postoje. Právě tato zkušenost nás s tématem inscenace propojuje. Divák přitom nemusí znát všechny historické souvislosti, aby porozuměl esenci. Tyto věci mají tendenci se opakovat a není od věci si to uvědomit, než to dojde tak daleko, jako to došlo tenkrát.

Kdyby za vámi přišel člověk s tím, že chce založit podobný mezinárodní ansámbl – jakou jednu jedinou radu byste mu do začátku dala?

Poradila bych mu, aby nedělal kompromisy v tom, co opravdu chce, začal samotnou tvorbou namísto hledání peněz a aby se snažil být ve své tvorbě co nejvíc přítomný. My jsme před lety také nezačali tím, že bychom psali žádosti na projekty – napřed jsme něco vytvořili a pak to jeli hrát. Je dobré, když je na práci vidět, že pro ni hoříte. My měli to štěstí, že naše hoření bylo vidět. I mezinárodní prostředí je relativně malé, vedoucí festivalů spolu komunikují, takže nás viděli a pozvali zase jinam. Ta opravdovost a přítomnost je víc než všechny naučené dovednosti.

Ptala se Julie Růžičková

Iva Moberg se ptá:
Co dál? Co budeme dělat jako lidé potom, co jsme tu viděli všechno tohle krásné umění? Snad nezůstane jen u příjemného zážitku uzavřeného za divadelními stěnami a myšlenky a témata, kterými se tu zabýváme, dokážeme nějak přetavit do skutečného života. To náš svět teď potřebuje.

Soubor RUN OPERUN a Bára Viceníková přivážejí intimní operní experiment

Soubor RUN OPERUN vznikl v roce 2015 s jasnou vizí: přiblížit operu i takovému publiku, jemuž je tento žánr běžně vzdálený. Skrze svá díla reaguje na aktuální světové dění a staví operu jako rovnocenného partnera po bok ostatních oborů současného kulturního průmyslu. Na festival Regiony přiváží titul, který tyto ambice dokonale naplňuje. Inscenace *Proč je taková?* je intimní jednoaktovka pro tři pěvce, která divákům nenabízí chronologické vyprávění, ale vrství se jako vnitřní krajina bolesti, úzkosti, naděje a hledání usmíření. Hudební jazyk, pod nímž je podepsáno skladatelské duo Daria Kukal Moiseeva a Natálie Pleváková, originálně kombinuje klasickou a elektronickou hudbu, čímž vytváří současný a živý zvukový prostor.

Dílo se noří do příběhu umlčené ženy ve stínu mocné rodiny. Hlavní inspirací se staly skutečné události kolem Rosemary Kennedy, sestry amerického prezidenta J. F. Kennedyho, která byla podrobena nucené lobotomii. Inscenace tak otevírá temné vrstvy společenského tlaku, duševního zdraví a ženské autonomie. Klade naléhavé otázky: Co všechno musíme změnit, abychom byli přijati? Kde končí přizpůsobení a začíná ztráta sebe sama? A proč máme neustálou potřebu spravovat a je pro nás tak těžké přijmout?

Pod režií a libretem je podepsaná Bára Viceníková, absolventka divadelní dramaturgie na JAMU a bývalá studentka divadelní vědy na FF UK. Viceníková má za sebou asistentské zkušenosti z předních scén, jako jsou Divadlo Husa na provázku, Studio Hrdinů či Městská divadla pražská. Již během studií psala a režírovala autorské texty, přičemž jejím dosud nejvýraznějším počinem byla inscenace *Nomi* (2023) v pražském Studiu Hrdinů, jež vynesla představitelce hlavní role Tereze Hof užší nominaci na cenu Thálie.

Viceníková se dlouhodobě zajímá o divadelní experiment, extrémní performativní energii a propojování uměleckých oborů. Tematicky se soustřeďuje na odchylky v nejrůznějších kontextech a cílí na autenticitu, které dosahuje osobní necenzurovanou reflexí reality. Významnou inspirací je pro ni hudba, což ji přirozeně přivedlo k hudebnímu divadlu a opeře. Její vedení směřuje operu *Proč je taková?* k niternému zážitku, který propojuje historii s naléhavou současností.

Julie Růžičková

„Interpretace je pomsta intelektu na umění. Ba ještě víc: je to pomsta intelektu na světě. Interpretovat znamená ochuzovat, vysávat svět – abychom mohli zkonstruovat nějaký stínový svět významů."
Susan Sontag

Matija Solce a jeho Teatro Matita „smrdí" podstatou divadla

Teatro Matita je na Regionech již pravidelným hostem. Zakladatelem je slovinský loutkář, hudebník a performer Matija Solce, který je nositelem osobité poetiky i energie. Soubor patří mezi výrazná uskupení na poli současného autorského loutkového a objektového divadla. Jejich inscenace U! - BU? bude poslední festivalový den uvedena v české premiéře.

Autorská tvorba Teatro Matita zosobňuje tvrzení, že loutkou může být cokoliv. Jejich přístup k animaci klade nároky na imaginaci diváka. Matija Solce nevidí předmět pouze jako zástupný prostředek pro postavu, ale jako nositele metafory a symbolu. Publiku tak není zobrazována pouze iluze života. Tvar diváka neustále konfrontuje s přehodnocováním toho, co vlastně pozoruje.

Jevištní jazyk propojuje zdánlivě protichůdné principy. Odkaz na zakotvení v tradici a absolutní otevřenost k experimentu. Solce vychází z kočovného loutkářství, lidového vyprávění příběhu. Tuto vlastní podstatu pak překládá do moderní práce s loutkou, objektem, materiálem.

Nesmíme opomenout pojem kabaret. Inscenace jsou založené na výrazné hudební složce inspirované lidovou tradicí. Můžeme slyšet tóny například balkánské, klezmerové či romské hudby. Typická je improvizace a kabaretem se tvůrci inspirují také ve fragmentárnosti, která se propisuje do struktury vyprávění. Inscenace jsou komponované jako hudební skladby, zatímco Solceho koncerty se proměňují v divadelní performance.

Dalším výrazným znakem rukopisu Teatro Matita je propojení grotesky, černého humoru, absurdity. Komika a situační fóry reagující bezprostředně na život v publiku se s lehkostí, nenásilně, a přesto cíleně proměňují v komentář s přesahem. Hravost a imaginace komunikují témata společensky či politicky kritická, emočně hluboká, rezonující.

Každý z nás má divadelní zážitky, které z těch ostatních vystupují, zůstávají až hmatatelnou vzpomínkou, jsou silné z mnoha důvodů. Můžou být hřejivé i pichlavé. Pro mě je jeden takový spojený právě s Matijou Solcem. S nádechem nostalgie vzpomínám na naše první setkání. V pokročilém večeru se před Drakem zhmotnila divadelnost ve své výsostné podobě. Bylo to tak obyčejné a tak geniální. Na ukazováček si nasadil malé sombrero, ze své ruky vytvořil živou postavu, naplnil prostor svým charisma. A dostal mě. Člověk hádá, jestli je to celé improvizované nebo dokonale promyšlené. Nechává se nést něčím, co „smrdí" podstatou divadla a miluje to!

Adéla Kalusová

Masarykův dopis

Pokud jste loni 19. září alespoň trochu sledovali český veřejný prostor, nemohla vám uniknout jedna pozoruhodná událost. Na zámku v Lánech proběhlo slavnostní otevření dopisu, jenž měl obsahovat poslední slova Tomáše Garrigua Masaryka. Podmínku otevřít dopis právě v tento den Národnímu archivu uložil jeho majitel Antonín Suma, někdejší tajemník Jana Masaryka. Proč zvolil právě toto datum? Nevíme. Snad aby tři zapečetěné listy obestřel ještě větším tajemstvím. Přestože o nich i o jejich obsahu bylo napsáno již mnohé, můžeme se k celé události v rámci letního přemítání vrátit.

Ku slavnostní příležitosti vznikla webová stránka tajemnaobalka.cz. Bylo možné se na ní dočíst nejrůznější souvislosti, ale také odhady, co budou listy obsahovat. Zatímco dospělí tazatelé si při otázce „Co bude obálka ukrývat?" zachovávali dekorum a spíše žertovali, děti popustily uzdu své politické fantazii a nechaly se slyšet, že nás Masaryk bude z minulosti varovat před rozpadem Československa či rozpínavostí Ruska. Přestože snaha dělat z TGM věštce může znít úsměvně, podobná očekávání doprovázela celou událost.

Atmosféru výjimečné chvíle posilovala i samotná režie Českého rozhlasu. Slavnostním podvečerem provázel komentátor Jan Pokorný, který krok za krokem popisoval každý detail. „Šárka Steinová pomalu vsouvá skalpel. Nejprve do jedné třetiny. Teď je tu místečko, které skalpel nepobral. [hluboký nádech] Je otevřena," líčil s chirurgickou přesností okamžik, na který všichni čekali. Nešlo už vlastně o dopis samotný, ale o významy, které jsme do něj předem vložili. Otevření dopisu tak připomínalo obřad, v němž se Masaryk stal zakladatelskou figurou, jejíž poselství putuje k národu přes propast času, dopis relikvií a lánský zámek poutním místem. Zbývalo jen čekat na zázrak.

Ten se nakonec nekonal. Masaryk nás z minulosti skutečně oslovil, jen ne jako prorok ani zakladatel republiky. Zanechal po sobě útržky poznámek, škrty a nedokončené věty. Místo státnického testamentu jsme dostali připomínku, že i národní mýty bývají ve skutečnosti psány lidskou rukou. A možná právě v tom spočíval obsah dopisu, na který se čekalo osmdesát let.

Přesto se v těchto poznámkách ukrývá věta, která mohla zaznít přímo na adresu nás, dychtivě přilepených k obrazovkám: They have funus, right away when they finish the funus tak se namažou – and they are happy again.

Pohřeb skončil. Tak se namažeme.

Štěpán Truhlařík

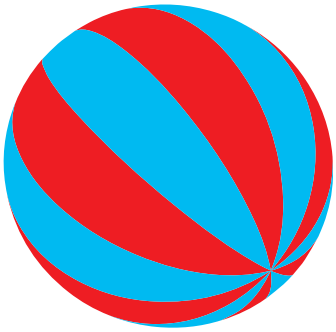
Loutky bez hranic

Co se stane, když se v jednom pohádkovém lese potkají Jeníček, Mařenka, Červená karkulka i vlk? A co se ve skutečnosti děje na maličkém zapomenutém dvorečku, který obývá holubí pár? Odpovědi na tyto otázky přináší Loutky bez hranic ve svých inscenacích *Dvě pohádky v lese* a *Na dvorku*, které přiváží na festival Regiony tento rok.

Loutky bez hranic jsou nezávislé profesionální uskupení založené manželi Dorou a Lukášem Bouzkovými. Dora Bouzková, loutkářka, performerka a herečka s mexickými kořeny působí jako principálka souboru, který funguje jako volné spojení stálých členů (tedy Dory a Lukáše) s ostatními spolupracovníky, a tvoří tak mezinárodní kolektiv loutkářů, výtvarníků, hudebníků a lektorů z Čech, Běloruska, Mexika či Německa. Uskupení nemá stálou scénu a kočuje po školách, školkách, festivalech či kulturních centrech. Jeho činnost se neomezuje pouze na divadlo. Loutky bez hranic organizují také kurzy, semináře, kreativní dílny, zážitkové divadelní procházky a komunitní akce v Praze – Nebušicích, kde má soubor sídlo. Tvůrci se zaměřují také na sociálně-divadelní projekty ve specifických skupinách (senioři, mentálně hendikepovaní, azylová zařízení).

Inscenace *Na dvorku* je určená pro rodiny s dětmi od 2 měsíců do 3 let. Manželé Bouzkovi, coby dva hlavní performeři, nás vtáhnou na zapadlý dvorek, kde v holubníku sídlí pan a paní Holubovi, jenže sami nakonec nezůstanou. Kdo ví, co a kdo se objeví v košíku na konci představení… Inscenace využívá principy objektového divadla, a tak můžeme hádat, v co se promění prachovka, co vyleze z boty a kdo se skrývá v kanystru. Inscenace je částečně interaktivní, prolnutá zpěvem a zvukem zvonkohry.

Anna Seifertová

Stopa slovenských bratrů

Čtvrtečním dnem se dramaturgicky prolínala linka inscenací našich slovenských bratrů. Nejprve jsem se vydala na neskutečnou jízdu kolem světa s Bratislavským bábkovym divadlem. Režisér Pavol Viecha zpracoval příběh slovenského dobrodruha Mórica Beňovského. Ten však nebyl pouze cestovatel a objevitel, ale především velký pohádkář, a tak zážitky ze svých cest ohýbá ve jménu vlastního hrdinství. Z této skutečnosti vychází i tvůrci a staví tvar s přiznaně nadsazeným, chvílemi až ironizujícím hereckým výrazem. Na jevišti se tak přímo akcentuje otázka kritického myšlení a ověřování informací. Současně se tvůrcům podařilo do příběhu elegantně vsunout téma umělé inteligence, která s kritickým myšlením a důvěryhodností zdrojů nesporně souvisí. Hravá energie prostupuje celý tvar, vyprávění plyne v rychlém tempu, herci se pouští střemhlav do hlediště mezi diváky, nad jejichž hlavou se napíná červené lano znázorňující klikatou Móricovu cestu všemi kouty světa. Výsostným nositelem komického talentu je Peter Pavlík, který se převtěluje přes velitele na Kamčatce po gejšu v Japonsku. Jeho investice do každé akce je strhující a řemeslně balancuje míru stylizace, nadsázky, karikatury. Oceňuji, jak se dá z pro mě neatraktivní předlohy vytvořit kadence hravých obrazů, u kterých jsem se upřímně bavila.

Nálada zvážněla, když jsem se od Draku přesunula do Klicperova divadla, kde jsme mohli vidět inscenaci v režii Dávida Paška *Negatívy sněhu: Wetzler, Vrba, Schulmann, Lux*. To byl sice také intenzivní zážitek, avšak ze zcela jiných důvodů. Na jevišti jsme sledovali slovenské herce, kteří vyprávěli příběh slovenských uprchlých vězňů z koncentračního tábora, na plátno visící přímo na scéně se streamovalo souběžně probíhající představení z polského divadla v Opoli, kde tvůrci ztvárnili osud fotografky Faye Schulman. Do jevištní mozaiky vstupovalo ještě promítání předtočeného filmu o novináři a hercovi Štefanovi Luxovi. Všechny čtyři postavy spojuje období druhé světové války a tvůrci inscenace si kladou otázku, jak o této době temna dnes hovořit, referovat, přemýšlet. Silný je důraz na dokumentární podstatu adaptovaných materiálů, což se odráží například ve způsobu vyprávění – užívá se třetí osoba, jakoby herci přednášeli úryvky z knihy. Celý tvar je poměrně odvážný experiment, ale musím se přiznat, že mě propletenec míst a užitých médií zahltil, takže bylo náročné vše rychle zpracovat, natož procítit. Kvalitní herecké výkony neoživily příběhy natolik, aby mě zasáhl, a myslím, že to bylo sterilností, kterou technika na scénu přinesla. Paradoxně ke mně nejvíce promlouval film zpracovávající tragédii Štefana Luxe, který na protest proti nacistickému režimu spáchal sebevraždu. Jeho příběh však neměl žádné vyslyšení a upadnul do zapomnění. Poutavá je také absence výpravné scénografie, herci se na jevišti pohybují na točně, zbytek je prakticky black box. Výrazným prvkem je padající prosvícený sníh, který vytváří na scéně jinak zahalené do tmy krásný obraz. Přestože mě inscenace zahltila natolik, že se minula s mou pozorností a otevřeností, je pravdou, že jako inspirativní titul propojující divadelní jazyk s dalšími médii na mezinárodní festival patří.

Adéla Kalusová

Festivalová diagnóza / Postfestivalový syndrom	
Pacient	pravidelný návštěvník po skončení festivalu
Příznaky	přetrvávající pocit vakua, zvýšená potřeba reflexe a opakovaného sdílení diváckých zkušeností
Léčba	sdílení zážitků, dohledávání souborů a netrpělivé vyhlížení příštího ročníku

Jako doma!

A je to tady, poslední festivalový den!

Někdo dnes jede domů. Někdo vyráží na další cestu, jiný na prázdniny. Ale jednu věc mají skoro všichni společnou: něco si odsud ponesou s sebou.

Možná vzpomínku, nový příběh, kamaráda nebo pocit, že na některých místech se člověk na chvíli cítí trochu jako doma.

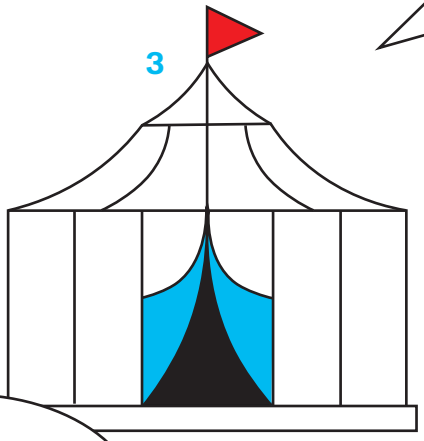

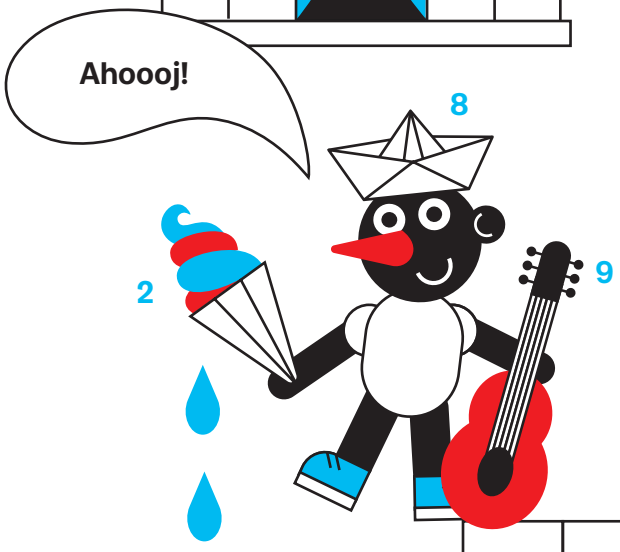
Prohlédni si všechny obrázky a v hlavě se vrať k zážitkům, které tě letos na Regionech potkaly. Koho jsi viděl/a? Co tě rozesmálo, překvapilo nebo na co myslíš?

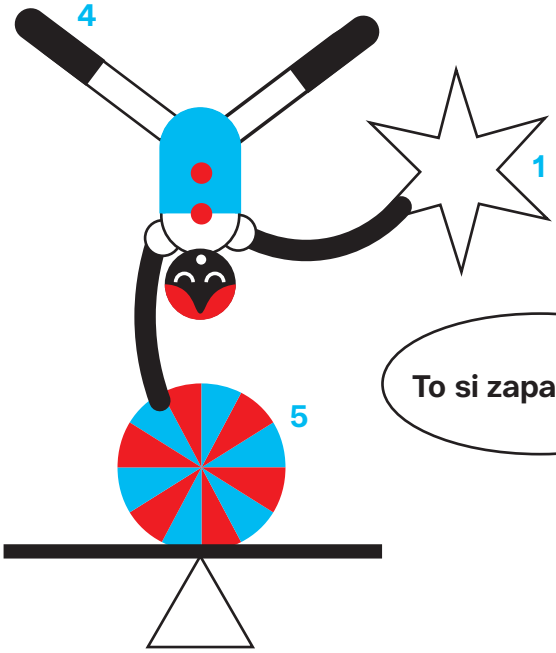
Najdi označené obrázky, doplň křížovku a vylušti tajenku.

_ _ _ _ _ _ _ _ _

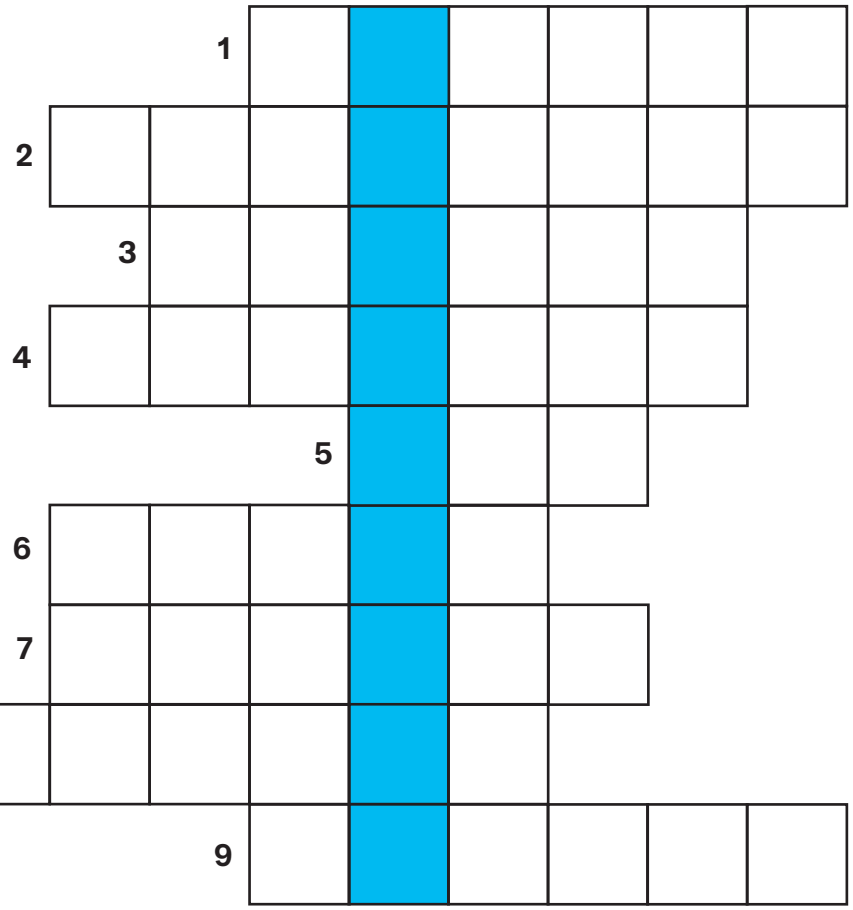
s námi umí cestovat ještě dlouho potom, co něco skončí. Která je ta tvoje nej? (nakresli)

Ještě než vyrazíš dál...

Můžeš zjistit, že ne všechno je takové, jak se na první pohled zdá (*Velká smůla*), vydat se s Čupřinou až do Himalájí a zase zpátky domů nebo potkat jednu bábu, jednoho holuba a možná i chuť zavolat babičce.

Ať už po festivalu zamíříš kamkoliv, přejeme ti šťastnou cestu a spoustu dalších letních dobrodružství.

Tak zase za rok?

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Čas Time	Lokace Location	Hlavní program Main programme	Interpret Artist	Jazyk Language	Věk Age	Žánr Genre	Vstupné Admission
09.00—09.40	Hlavní scéna Divadla Drak	Velká smůla Big Bad Luck	Musaši Entertainment Company		5+	divadlo theatre	220 Kč
10.30—11.30	Laboratoř Divadla Drak	Na dvorku On the courtyard	Loutky bez hranic		2+	divadlo theatre	160 / 200 Kč
10.30—11.10	Hlavní scéna Divadla Drak	Velká smůla Big Bad Luck	Musaši Entertainment Company		5+	divadlo theatre	220 Kč
12.00—18.00	Galerie Artičok	Atmosféra divadelního festivalu Atmosphere of the Theatre Festival	Centrum uměleckých aktivit			doprovodný program acompanying program	zdarma free entry
14.00—15.00	Laboratoř Divadla Drak	Na dvorku On the courtyard	Loutky bez hranic		2+	divadlo theatre	160 / 200 Kč
14.00—20.00	Malé náměstí	Kočovná herna Sládkovna Nomadic Arcade Sládkovna	Kočovná herna Sládkovna	nonverbální nonverbal	3+	výtvarné umění visual art	dobrovolné voluntary admission
14.30—18.30	Plenér Divadla Drak	Kolotoč a herní prvky řezbáře Matěje The Carousel and the Playthings of Matěj the Woodcarver	Řezbář Matěj		3+	doprovodný program accompanying program	dobrovolné voluntary admission
15.00—15.45	Plenér Divadla Drak	Čupřina a himálajský Horyduch Čupřina the Dog and Mountain Spirit of the Himalayas	Divadlo Hedárium		4+	divadlo theatre	180 Kč
15.30—16.10	Letní scéna	Zlatovláska Goldilocks	Bílkovo kratochvilné divadlo		3+	divadlo theatre	zdarma free entry
16.00—17.30	Šapitó Žižka	Vykoupání Ježíše Krista (Imerzivní satirická pašijová hra) Bathing Jesus Christ (an immersive satirical passion play)	Divadlo LŮZA		10+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
16.00—17.00	Studio Divadla Drak	Můra – Trochu světla ještě zbývá Můra – There Is Still Some Light Left	Divadlo NIE	angličtina English	15+	divadlo theatre	280 Kč
16.00—17.00	Studio Beseda	Proč je taková? Why Is She Like That?	RUN OPERUN			divadlo theatre	390 Kč
16.00—18.00	Open Air Stan	KICK—PRESS—STICK OUT!	BFF Studio — Adéla Bierbaumer & Marek Fanta		6+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
16.30—17.10	Městská hudební síň	Andrej Lyga: MONARCHIOT	Andrej Lyga		6+	performance	dobrovolné voluntary admission
17.00—17.45	Klub Divadla Drak	Kitchen Table – Můra	Lektorský ateliér Divadla Drak	čeština, angličtina Czech, English		doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
17.00—19.00	Žižkovy sady	Prezentace činnosti cirkulárního centra RECYUPCY Presentation of the Activities of the RECYUPCY Circular Center	RECYUPCY Cirkulární centrum HK			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
17.00—17.40	Pod plachtou Divadla Drak	Bába a holub Grandma and Her Pigeon Friend	DAMÚZA		6+	divadlo theatre	180 Kč
17.00—17.40	Pod hradbami	přistiŽENA Catch in the act... of being a female	Ivy Kolcun		12+	nový cirkus, performance new circus, performance	dobrovolné voluntary admission
18.00—20.25	Nové Adalbertinum	Příběhy obyčejného šílenství Stories of Everyday Madness	Divadlo Exil		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
18.00—18.45	Šapitó Žižka	Temnosvit – Koncert Adély Černíkové Temnosvit – A Concert by Adéla Černíková	Divadlo LŮZA			hudba music	dobrovolné voluntary admission
18.00—18.50	Hlavní scéna Divadla Drak	U!-BU?	Teatro Matita	jazykově bezbariérové language accessible	15+	divadlo theatre	300 Kč
19.00—21.40	Klicperovo divadlo	Masaryk	Slovácké divadlo			divadlo theatre	450 / 470 / 490 Kč
19.30—20.30	Studio Divadla Drak	Můra – Trochu světla ještě zbývá Můra – There Is Still Some Light Left	Divadlo NIE	angličtina English	15+	divadlo theatre	280 Kč
19.30—20.15	Šapitó Žižka	minute 22	Divadlo LŮZA			hudba music	dobrovolné voluntary admission
20.30—21.15	Městská hudební síň	not ready yet Not Ready Yet	bazmek entertainment		15+	performance	dobrovolné voluntary admission
21.00—21.15	Jižní terasy	Školní výlet School Trip	Václav Bartoš		věkově neomezeno no age limit	performance	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.00	Šapitó U Kašny	Hard to Frame	Hard to Frame			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.30—23.00	Šapitó Divadla Drak	Ametyst	Ametyst			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.30—22.15	Městská hudební síň	Kitchen Table – not ready yet	Lektorský ateliér Divadla Drak			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
21.30—22.05	Radnice	ZANZIBAR	LudvíčkovoDivadlo		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
21.40—23.10	Letní scéna	Malone	Malone			hudba music	zdarma free entry
22.30—01.30	Šapitó U Kašny	ŠatySVlečkou	ŠatySVlečkou			hudba music	zdarma free entry
22.30—23.40	Šapitó Žižka	Šuhaj	Divadlo LŮZA		10+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission

Čas Time | Lokace Location | Hlavní program Main programme | Interpret Artist | Jazyk Language | Věk Age | Žánr Genre | Vstupné Admission